

ASRA NYT

Arbejderhistorisk Støttekreds Ringkøbing amt

26.årgang

nr. 3

2009

*ASRAs æresmedlem - Karla Jørgensen afgang ved døden
torsdag den 16 juli 2009 på plejehjemmet Lindegården i Herning*

A S R A N Y T

Ugives af ASRA
Ålykkevej 3 7400 Herning
Tlf: 2931 9225

Arkivet har normalt åbent
Onsdag mellem 10,00 og 15,00
Eller efter aftale

Redaktion:

Bent Kruuse
Elly Madsen
Jørn Jensen
Leo Skaaning

Ansvarlig

Formand
Andreas Iversen

Hjemmeside

WWW.ASRA.DK

Formand

Andreas Iversen
Tlf: 97371989

Kasserer

Jørn Jensen
Tlf: 97129571

Deadline for næste nummer
den 1. november 2009

Bladet trykkes med støtte fra
3F Holstebro

Arbejderhistorie

Før 1960 udøvedes arbejderhistorie først og fremmest af bevægelsens egne, ofte ikke-faglærte historikere eller sympatisører, mens den kun sjældent blev taget op i akademiske forskningsmiljøer. I Danmark som i det meste af Vesteuropa indtraf imidlertid et omslag, der i 1970'erne gjorde arbejderhistorie til et meget eftertragtet studieområde ved humaniora og samfundsvidenskaberne og resulterede i hundredvis af afhandlinger. Den universitære interesse er siden blevet fastholdt, om end i et mere beskedent omfang. Siden 1970'erne er der også sket en målrettet formidling af arbejderhistorie inden for skolesystemet og til en bredere offentlighed, ligesom der er udviklet et vidtforgrenet samarbejde mellem faghistorikere og arbejderbevægelsen.

De vigtigste centre for dansk arbejderhistorie er Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv (grdl. 1909) og Selskabet til Forskning i Arbejderbevægelsens Historie (grdl. 1970).

*Kilde: Den store danske encyklopædi
Den åbne encyklopædi*

Leder

Formand Andreas Iversen

I disse tider med Lars Løkke Rasmussen og Lene Espersens burkarfarce, kom finansminister Claus Hjort Frederiksen så med sin første finanslovsforslag for 2010. Modsat tidligere, som arbejdsminister, hvor han talte direkte ned til de arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere, så vi en svedende og ydmyg finansminister der fremsatte og redegjorde for forslagene i de fremlagte forslag til finanslov for 2010 på regeringens vegne.

Regeringen har 85 milliarder kroner i underskud. Hele 25 milliarder mere end finansministeren selv spåede før sommerferien. Vi husker sikkert alle, at vores tidligere statsminister, som nu er flygtet langt væk vist nok til Bruxelles, engang udtalte at pengene fossede ud af statskassen. Dette udtryk ville Claus Hjort Frederiksen dog ikke bruge. Nej de forsvandt bare ud af statskassen. Men hvis det nu havde været en socialdemokratisk finansminister der skulle fremlægge finansloven med et så stort underskud ja, så ville han/hun både have fået læst og påtalt. Så havde han ikke stået tilbage for at bruge udtrykket pengene fosser ud af statskassen. Ja, gerne det der var værre. Vi har en regering, der siger gang på gang, at den har styr på økonomien. Men det viser sig, at den er dybt

uansvarlig. I stedet for at lægge penge til side i de fede år, så er de klattet væk til skattelettelser på en meget uheldig asocial måde.

Skattelettelserne slår bunden ud af økonomien uden at løse krisen.

Finanslovsforslaget er det mest dystre i nyere tid. Det står nu helt klart, at forårets skattelettelser var den helt forkerte kurs. De vil ikke bringe os ud af krisen, men endnu længere ned i afgrundens rand.

Regeringen har været handlingsslammet under krisen. På trods af, at regeringen gang på gang er blevet opfordret til at sikre flere investeringer i det offentlige for at skabe jobs og få gang i økonomien igen, så har regeringen stukket hovedet i busken. Der er nok at tage fat på, udbygning af veje, reovering af skoler og andre offentlige institutioner m.m. Det er jo ting der virkelig er påtrængt og skal gøres.

Med udsigt til 150.000 ledige i 2010, er de offentlige investeringer på 10 milliarder kroner alt for lidt og kommer for sent. Regeringens handlingslammelse igennem de seneste år har i forvejen kostet os tusindvis af arbejdspladser. Hver eneste dag er der forsvundet arbejdspladser, som aldrig kommer tilbage, mens regeringen har været mere optaget af burkaer og kamphunde.

Stillingsannonce

Flittige interesserede „arkivarer“ m/k søges

- Er du historisk interesseret ?

(gerne pensionist / efterlønsmodtager)

- Vil du være med til at arkivere spændende arbejder historie, så eftertiden kan lære af vores tid ?

- Vil du være med i et spændende hold af amatørhistorikere, der brænder for arbejdet.

Så har vi et „job“ til dig der ikke rigtig ved hvad du skal få din tid til at gå med.

„Lønnen“ taler vi om, på tiden er den samvær med rare og hyggelige mennesker, og nogle kopper kaffe når vi mødes og arkiverer.

„Ansøgning“ med angivelse af navn og adresse, så vi kan kontakte dig sendes til ASRAs formand - Andreas Iversen mail:

andreasiversen@dlgtele.dk

eller et af de øvrige bestyrelsesmedlemmer.

Læs mere om os på vores hjemmeside: WWW.ASRA.dk

Her kan du også finde navne og adresser på bestyrelsen / arkivet

Karla Jørgensen in memoriam.

af Elly Madsen - Skjern

arkivar hos ASRA

Karla Jørgensen - Hammerum

I ASRA's arkiv står et billede af Karla Jørgensen, Hammerum - smilende i rød kjole. Hun holder øje med, at vi behandler arkivet godt. Karla er ikke mere.

Karla var æresmedlem af ASRA. Hun har været med i ASRA, så længe jeg husker først som bestyrelsesmedlem, senere som interesseret medlem, der altid mødte op, når ASRA havde et arrangement. Hun gik op i at udbrede kendskabet til ASRA og havde altid kreative ideer til, hvilke opgaver bestyrelsen kunne tage fat på.

Og Karla kom aldrig tomhændet.

Hun havde altid et eller andet med til arkivet : nogle fotos, en bog, nogle papirer, en stoppekugle, en bordrulle, et vaskebræt - eller en pibe. Men først og fremmest sine læserbreve, som hun selv havde samlet over mange år. En værdifuld samling, som kan fortælle meget om Karla.

Karla havde en utrolig energi som yngre. Hun var med til at lave ASRA's udstillinger ved arbejderfestivalerne. Hun arrangerede et møde for bestyrelsen på Hammerum bibliotek og lokalarkiv. Hun var med på utallige rejser bl. a. til lande øst for jerntæppet, som hun har fastholdt minderne fra i flere fotoalbums, som nu er i arkivet.

På en tur til Berlin sammen med Socialdemokratiet Herning, fik hun kælenavnet "Karla Døgnbrænder" for hun var den første om morgenen og var den sidste, der gik i seng.

Karla havde et let flydende sprog og man kunne altid glæde sig til at følge hendes argumenter. På et

tidspunkt fik vi hende overtalt til at skrive sine erindringer. Modstræbende gik hun i gang, men snart kom hun med stof nok til et helt lille hæfte, som ASRA skulle udgive på den betingelse, at det blev solgt til fordel for ASRA. Hun var selv en god sælger. I hæftet fortæller hun fængslende om de første dramatiske 20 år af sit liv. Den kan stadig købes i arkivet.

Senere opfordrede jeg hende til at fortsætte, men nej! "Nu kunne det være nok", sagde hun. Det havde kostet at skrive den første del.

Ære være hendes minde.

Karla udnævnes som æresmedlem 2004
Asra arkivfoto

Karla var æresmedlem i ASRA af Leo Skaaning

Karla var et herligt menneske, der deltog så ofte det var hende muligt i møder arrangeret af ASRA.

Ofte når hun deltog i møderne henvendte hun sig til mig (det var undertegnede der stod for opsætningen af bladet) „Leo, jeg har lige noget der skal med i bladet“

Så havde hun en sjov eller spændende beretning fra hendes liv, som har været rigt på oplevelser, både gode som mindre gode, men. . .

„Jeg vil gerne have lov til at læse korrektur på det du skriver“ sagde hun, og alt skulle være lige som hun havde skrevet det, og det var da naturligt nok for hun var perfektionist til fingerspidserne.

Karla havde mange gode venner, ikke mindst Freddy Black, som jo også var fynbo. Hun havde fået en bog af ham, han havde skrevet noget om at cykle for fred, kan jeg huske, den ville hun gerne der blev skrevet om i ASRA NYT, selv om vi jo ikke gav os i lag med boganmeldelser, men Karla var så glad for ham og ideen, og det lå hende meget på sinde - så det gjorde vi så.

I det efterfølgende har jeg fundet nogle af de historier Karla gav mig, og kaldt dem for „Fra Karlas skrivemaskine“ og den maskine brugte hun flittigt.

Andre fortæller om Karla:

Aage Wiberg, som var en meget nær ven af Karla, har skrevet et stykke i Herning Folkeblad om Karla i forbindelse med hendes død.

I dette nedenstående uddyber han, efter henvendelse fra ASRA om at skrive om hans møde og oplevelser med Karla.

Det er rigtigt jeg havde tæt kontakt til Karla, det voksede så at sige frem af sig selv efter jeg lærte Karla at kende gennem bestyrelsesarbejdet, efter jeg meldte mig ind i partiet og blev opfordret til at melde mig til bestyrelsen i den nu nedlagte lokalafdeling for Hammerum / Gjellerup. Det var sådan det startede, og da Karla elskede at deltage i partiets mødeaktiviteter, blev min kone Marianne og jeg hendes ledsagere hertil og vi kørte hende og støttede hende op ad trapperne, f.eks. når vi skulle til møde i HK som havde mødelokaler på første sal.

Herfra udviklede det sig lige så stille til et nært venskab.

Da Karla begyndte at trække sig tilbage fra det offentlige liv i partiet, fordi hun blev mere og mere svagtsynet og hun mistede kræfterne i bentøjjet, blev jeg lige så stille hendes faste besøgsven, da jeg kunne se, at Karla kun fik få kontakter til andre mennesker, da hun

ikke længere magtede at komme ud blandt partikammeraterne.

Karla var ikke ensom i gængs forstand, idet hun var fantastisk god til at være alene. Hun foretrak at være sig selv, og duede ikke til et liv hvor andre bestemte hvornår hun skulle spise, så kommunens tilbud om varm mad duede ikke til hende. Hjemmeplejen havde også sit byr med hende når hun skulle have hjælp til fysisk pleje.

Karla var et meget selvstændigt menneske, og hun ønskede ikke andre for tæt på.

Det var en skam, at hun ikke kom på plejehjem for mindst 3 år siden, så hun kunne have nydt de øvrige beboeres selskab. Men hun ville dø i sin rede.

Til sidst greb min kone og jeg ind og pressede kommunen for at få hende på plejehjem, da det til sidst blev uforsvarligt at overlade hende til sig selv.

Det til trods, tog det næsten 5 mæne-

der inden hun fik en plads - ikke i Hammerum hvor hun havde virket i snart 70 år af sit lange liv, men på Lindegården i Herning, der dog viste sig at være et godt sted hvor hun nåede at få 3 måneder med omsorgsfuld pleje. Plejepersonalet var enestående på Lindegården.

Der var et pænt fremmøde ved Karlas bisættelse fra gamle partifæller, og fanebæreren var et smukt og værdigt bidrag.

Præsten Karen Marie Ravn, der er valgmenighedspræst i Kjellerup, forestod bisættelsen og gjorde det fantastisk. Hun var ferieafløser, og heldigvis for det, for den faste præst er modstander af faner i kirken. Hun talte med mig i 2 timer og havde telefonsamtaler med Søren og svigerdatteren Gurli. Hun fik her sammen med den livshistorie Karla skrev til ASRA materiale til at tale ud fra. Den måde hvorpå hun formåede at tegne et portræt af Karla, hvor hun flettede det politiske, det menneskelige og det religiøse sammen, var enestående og dybt bevægende.

Karlas urne blev nedsat på Hammerum kirkes Urneplads i gård. Hendes søn Søren, svigerdatter, to af Sørenes venner, Marianne og jeg selv var der. Efter Karlas ønske bliver der ingen mindesten, men hun blev

nedsat ved siden af sin mand Sigvald.

Aage Wiberg

Poul Nyrup skrev i sin dedikation i Karlas eksemplar af hans bog:
„Rødder“
„Karla, du ved - om nogen - hvad sammenhold er.“

Karlas gamle veninde Elly Johansen fra Frølundvej, der jævnligt besøgte Karla så længe hun havde kræfter til at åbne sin dør for besøgende, har et album med udklip af Karlas læserbrevsvirksomhed, som jeg (Aage) skal ned og se.

Elly har spurgt om jeg vil have det. Jeg er interesseret i at læse materialet igennem, og har sagt til Elly, at det bør komme ud til ASRA herefter.

Aage Wiberg

Karla var ikke bange for noget, men når jeg besøgte hende og det var tordenvejr, sad hun altid og ventede lynet skulle slå ned. Så fjernsynet var slukket og stikket taget ud. Hun frygtede det ikke, men ville bare sikre sig det ikke ødelagde fjernsynet

Aage Wiberg

Udpluk af små artikler/aneddoter fra Karlas skrivemaskine

Opvaskekonen

Der skulle være fest i missionshuset, og jeg blev bedt om at klare opvasken.

Vi aftalte en timeløn til før og efter midnat.

Jeg ankom og gik ind og hilste på kokekonen, som jeg ikke kendte, præsenterede mig og sagde at det var mig, der skulle vaske op, og gik derefter ud i opvaskerummet og begyndte med det, som allerede stod der.

Kokekonen kom ud og spurgte: „Æ det mjening´du ska´vask´op i det dær“

Jeg havde en blå nederdel, en hvid lærredsbluse og et hvidt forklæde på.

„Ja“ svarede jeg. „A tøws nu det æ for pæen“ sagde hun.

Hår du ett´en skrubforklæde å ta´for`“

„Jamen jeg plejer nu ikke at grise mig til fordi jeg skal vaske op“ svarede jeg“!

„Ja, det får vi så å sie i nat engång“. Så blev jeg lidt studs og lod hende vide, at det altså var mit eget tøj jeg havde på.

Da kokekonen var færdig til at tage hjem, kom hun og tog mig i øjesyn:

„Jamen, du er jo lisså pæn, som da du kom!“

Når vi mødtes derefter, lød det altid: „Nå, det æ mi´fien opvaskekuen dæ kommer i daw!“

Ved sådan en fest kom der altid efter spisningen nogle koner ud for at hilse på kokekonen.

Deres vej gik gennem opvaskerummet, men opvaskekonen behøvede man jo ikke at hilse på.

Næste aften passede jeg sognebiblioteket, og da kom en af de damer som i udpræget grad ikke hilste på en opvaskekone.

Hun skulle finde nogle bøger og stod nu smiskende og underdanig ved skranken og sagde: „Ja, jeg har jo ikke så meget forstand på det, men det ved jeg jo at De har!“

Samtidig betragtede hun mit ansigt, som om hun spekulerede på: Hvor mon jeg har set hende før!

Jeg betjente hende selvfølgelig, og lod som ingenting, men jeg tænkte “Jeg er nøjagtig den samme, som jeg var i går, men det er du ikke!“

Karla Jørgensen

Mit værelse var et ligkapel

I forbindelse med min beretning om den tid, jeg var ansat på hospitalet i Lyngby, kom jeg til at tænke på, da jeg stod på hospitalchefens kontor. Jeg skulle vente, mens han ekspederede en anden, så jeg stod og studerede nogle tegninger over hospitalet, som hængte på væggen.

Ledte efter mit værelse, som jeg skulle dele med en anden pige.

Jeg blev unægtelig lidt underlig tilmode, da det eneste sted, det kunne være var betegnet

LIGKAPEL. To rum ved siden af hinanden.

Jeg havde godt nok undret mig over at vores værelser var delt i to med et muret trin imellem, men jeg blev klar over at der faktisk var plads til to lig, og beslag til et forhæng mellem de to afdelinger.

Så jeg har altså tilbragt mange nætter i et ligkapel, men det glemte jeg naturligvis hurtigt igen, indtil det forleden dag dukkede op i min erindring.

Karla Jørgensen

Ak den kærlighed

Præstegårdsforpagteren havde modtaget to finske landbrugselever, Store Kalle og Lille Kalle.

I tjenesten var der også en lille vindtør gårdskarl, Søren, en kokkepige, Emma og en Lillepige.

Søren var forelsket i Emma, men da Store Kalle ankom, havde Søren ikke flere chancer, for hun forelskede sig hovedkuls i Store Kalle, dog uden held.

Utallige var de krumspring hun foretog for at gøre ham interesseret, men alting mislykkedes.

Derimod blev han temmelig drilagtig, så en dag ved middagsbordet sad han og bladede i sin finsk/danske ordbog, og da han havde fundet de rette ord, kundgjorde han med et stort grin: „Emma - sige - Søren - stor - og - smuk!“

Emma løb rødme ud af køkkenet med latteren i hælene.

Senere blev Store Kalle syg og skulle med ambulance på sygehuset, Emma mente, at det var bedst om hun tog med for at forklare, hvad det drejede sig om, men det mente fru en at lægerne nok havde fået besked på, så heller ikke dette lykkedes for Emma.

Så som et sidste forsøg løb hun op af loftstrappen og svang sig ud over gelænderet, smed sig skrigende på gulvet, „for hun havde vistnok

brækket sit ben!“

Fruen havde dog sin mistanke, så hun tog en pøs koldt vand og sagde at det nok skulle hjælpe på et brækket ben, så Emma kunne rejse sig og passe sit arbejde.

Benet kom sig meget hurtigt!

Gårdskarlen Søren var imidlertid blevet så ked af det, at han betroede Lillepigen at han nu ville gå ud i fjorden og drukne sig. Lillepigen sad og hørte lidt på ham og syntes godt nok at det var synd for ham, men hun ville alligevel tale ham til fornuft.

Det lykkedes også, da hun sagde: „Jamen, Søren, det er jo frostvejr, du fryser ihjel, du har da aldrig hørt om nogen der har druknet sig i frostvejr!“

Det lød meget fornuftigt i Sørens øre, så han udsatte det på ubestemt tid, og glemte det så igen“

Og det er altså hverken løwn eller „Morten Korch“

Karla Jørgensen

Karla ved et af hendes elskede partiforeningsmøder, og med en smøg i hånden

Asra arkivfoto

Bestyrelsesmøde 5 minutter i tolv.

Denne artikel er skrevet af Bent Kruuse (arkivmedarbejder i ASRA.)

Ganske vist startede mødet kl. 19 som vanligt, da bestyrelsen i maj måned (den 6.5.2009) havde henlagt dens møde til Struer - nærmere betegnet Struer Jernbanemuseum. De 5 minutter i tolv skal forstås sådan, at det var lige før Jernbanemuseet skulle være ude fra sit tilholdssted i DSB's tidligere ved-

ligeholdelsesdepot i Struer. Senest den 30. juni skulle det hele nemlig være ryddet. Måske er det krisen, men sandheden er, at Struer Museums økonomi ikke længere tillader, at betale en anelig husleje til DSB, for leje af det tidligere maskindepots bygning.

Midt i alt det triste for jernbanemuseet er der et lille plaster på såret, idet museet ejer den tidligere gods ekspeditions bygning, hvilket giver muligheder for at opbevare museets mange arkivalier og modeljernbaneklubbens store anlæg under tag.

*Der lyttes interesseet til Svend Erik Sørensen fortælling om den gode gamle jernbanetid. Bageste til venstre styrepulpen
Foto Bent Kruuse*

Til gengæld må det rullende materiel, i form af et udvalg af klenodier, henvises til udendørs opbevaring, med deraf følgende udsættelse for vejrliget.

Besøget startede med at bese model jernbanen, der er en kopi af Struer station, som den så ud i begyndelsen af 1950'erne. Til stede var nogle medlemmer af klubben, for en sidste gang inden nedtagningen, at demonstrere anlægget for os. Et medlem af klubben Svend Erik Sørensen gav en redegørelse om jernbanen i Struer i de "gode gamle dage", da damploko

motiver var en væsentlig del af jernbanedriften. Det skal siges at der til anlægget hører både damplokomotiver og dieselelektrisk trækraft af litra Mo. I tidens ånd styres tog, signaler og sporskifter, fra en computer.

Herefter var det formanden for Jernbanemuseets Venner, Kaj Rasmussen, der øste ud af sin store viden. Han fremviste et renoveret eksemplar af en de bureauvogne, der kørte som rullende postkontorer, hvor postvæsenets folk under kørslen sorterede posten, i reoler, og som det kunne ses, med mange rum at holde styr på.

Kaj Rasmussen fortæller om bureauvognen
Foto:Leo Skaaning

Han fortalte også historien om den nyrenoverede rangertraktor, der var blevet efterladt af tyskerne på flyvepladsen i Karup, ved krigens slutning. Traktoren var ført tilbage til sit oprindelige udseende, grå med

ørn og hagekors. Da tyskerne efterlod den, ligesom de efterlod rangertraktorer andre steder, blev disse overtaget af DSB til rangering. Og så var der historien om liggevognen, der ved Storebæltsbroens åbning af jernbanedelen, kørte den sidste tur fra København med ankomst til Struer om morgenen, og derefter overgik i museets eje. Der er den tidligere Hjælpevogn nr. 11, der i en årrække havde hjemsted i Struer, og som netop har fået en udvendig renovering. (Det kan nævnes at denne artikels forfatter Bent Kruuse i perioden 1966 til 1977 var leder på hjælpevognen).

De her nævnte klenodier er, som nævnt, i dag desværre henvist til en placering uden dørs, udsat for vejr og vind, medens et udrangeret diesel elektrisk lokomotiv MY 1104 og en gammel dampmaskine E 987, (begge i privat eje), blev transporteret til Tønder, for at komme under tag.

Vi kan kun håbe, at Struer Museum inden for en overskuelig tid finder en løsning, sådet rullende

materiel kan opbevares på en mere nænsom måde. Og netop af den grund måtte vi hurtigt give slip på Kaj Rasmussen, da han skulle deltage i et møde med Struer Museum, for at drøfte situationen

omkring flytningen af Jernbanemuseet.

Vi blev herefter overladt til os selv, hvor Bent Kruuse, der som ovenfor nævnt har været hjælpevognsleder i Struer i godt en halv snes år, fortalte om hjælpevognens indretning og udstyr og om udrykninger med hjælpevognen. Han fortalte også om E-maskinen, kaldet en svensker, fordi den oprindeligt er bygget i Sverige. Da svenskerne i begyndelsen af 40'erne overgik til eldrift, overtog DSB nogle af deres udrangerede lokomotiver. DSB fik senere lov til at bygge nye maskiner, efter de svenske tegninger og der blev herhjemme bygget en serie E-maskiner. Det skete på Frichs i Århus, og den sidste E-maskine, blev leveret på omtrent samme tid som de første My'ere kom til Danmark.

E-maskinerne udmærkede sig ved både at kunne trække tunge godstog og fremføre eksprestog med 120 km/t.

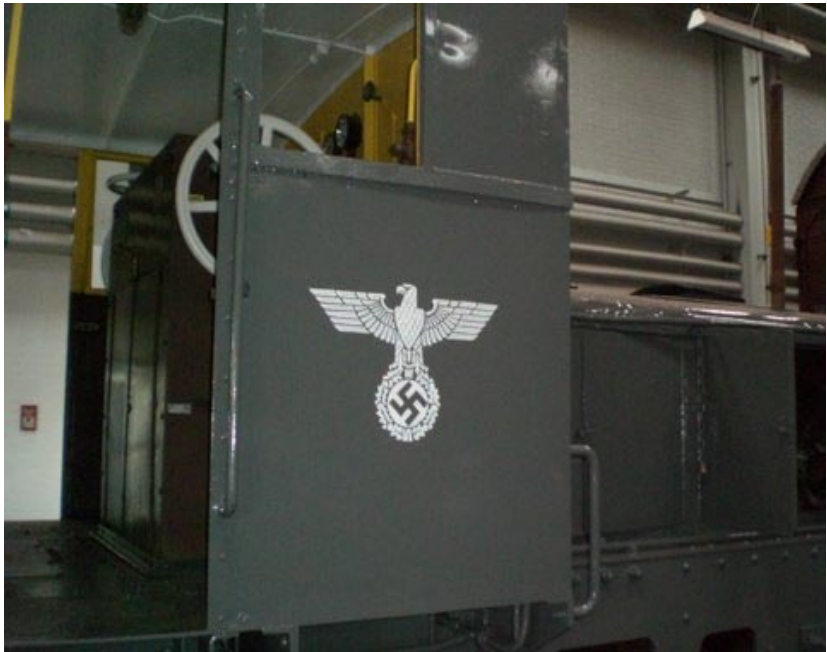
Bent Kruuse har i øvrigt, som lokomotivfyrbøder, kørt mange ture med E-maskinen mellem Korsør og København. Maskinen vejer 135 ton og kan medbringe 6 ton kul og 25 m² vand. På en tur over Sjælland skulle smides mellem 1½ og 2½ tons kul i fyret, afhængig af togets art. Efter de mange spændende indtryk gik vi i gang med bestyrelsesmødet (hvis forløb kan læses i referatet fra mødet).

Bestyrelsen har snakket om muligheden for, fremover at søge et årligt bestyrelsesmøde afholdt rundt i det tidligere Ringkøbing amt, hos "ligesindede" - d.v.s. museer, lokalhistoriske arkiver o. lign.

Lokoførerens arbejdsplads

Foto: Leo Skaaning

Den ny renoverende traktor

Foto: Leo Skaaning

Hjul - næsten i menneskehøjde

Foto: Leo Skaaning

Enestående udstilling om livet som statsminister

**Statsministre -
8 socialdemokrater
13.6.2009.-5.4.2010**

I 2009 har Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv 100 års jubilæum. Det runde år markeres med en særudstilling på Arbejdermuseet med titlen 'Statsministre - 8 socialdemokrater'. Udstillingen kan ses fra den 13. juni 2009 og frem til 6. april 2010.

Formålet med udstillingen er at give museets gæster - børn, unge, voksne - et exceptionelt indblik i arkivets og museets spændende samling af 'statsministermateriale'. Fra Socialdemokratiet i 1924 for første gang blev regeringsbærende parti og landet fik sin første statsminister med arbejds-

baggrund, har statsministerposten været varetaget af en socialdemokrat i godt 52 ud af de forgangne 76 år. De 8 socialdemokratiske statsministre i det 20. århundrede har været Thorvald Stauning, Vilhelm Buhl, Hans Hedtoft, H.C. Hansen, Viggo Kampmann, J.O. Krag, Anker Jørgensen og Poul Nyrup Rasmussen.

Anker viser rundt i sit bardomskvarter

Tilbud til ASRAs medlemmer:

Tur til arbejdermuseet i København

Asra tilbyder alle medlemmer med ledsager en rigtig god oplevelse!

Lørdag den 20. marts 2010

Skriv det i kalenderen allerede nu

Programmet bliver utroligt spændende.

Henning Grelle, som har skrevet bogen om Stauning, vil vise os rundt på udstillingen - **8 statsministre** som er en særudstilling på Arbejdermuseet - netop den periode, hvor vi besøger dem.

Derudover skal vi besøge **Ølhalle** som er museets restaurant, og som står som et rigtigt arbejder-værtshus, hvor vi får en håndmad og en dram. Der vil blive lejlighed til at få et kig på Arbejdermuseets faste udstilling, man bliver forbavset over, at så mange af de ting man kender, allerede er kommet på museum.

Der bliver mulighed for at se andre seværdigheder i København men derom senere!

Program vil fremgå i næste nummer af ASRA-NYT

Bestyrelsen

Vi vil følge op på arrangementet i de kommende blade!

Den gamle Redachteurs Klumme

af Bent Kruuse

Da morfar/farfar var ung

Når der andetsteds i bladet søges efter interesserede, til at indgå i arkivarbejdet, er det trods den lystige tone i annoncen, også alvor. ASRA's fremtid **skal** sikres. Vi er i dag tre arkivarer, alle pensionister - den ældste 81 år - så vi skal have nyt blod. For klummeskriveren, der er en af arkivarerne, giver den personlige glæde, det er at være med i arbejdet og samværet i arkivet, også inspiration når egne erindringer skrives. Det gøres ikke for at berige historien, det er næppe muligt, men for i egen private historie at fortælle børn og børnebørn, hvordan det var da "morfar/farfar var ung". Især er det vigtigt, når man jævnligt bliver drillet med, at gemme og opbevare ting, som de yngre generationer, som en naturlig ting smider væk, at fortælle hvorfor der passes på

tingene. Bl.a. oplevelserne fra besættelsestiden, der kan fortælle

hylderne i arkivet er „næsten“ fyldt op

Foto: Bent Kruuse

hvorfor og hvordan manglen på alle varer fik opfindsomheden til at blomstre.

Der var ingen anden udvej.

Vi kan ikke ændre verden i dag, og undgå at så meget brugbart kasserers, ved at fortælle vores erindringer, men vi kan skabe forståelse for, hvordan vi levede i de "gode gamle dage". Og når man samtidig så selv oplever glæde og tilfredsstillelse ved at skrive sine erindringer, hvorfor så ikke gøre det? Nej vel!

Betaling af kontingent.

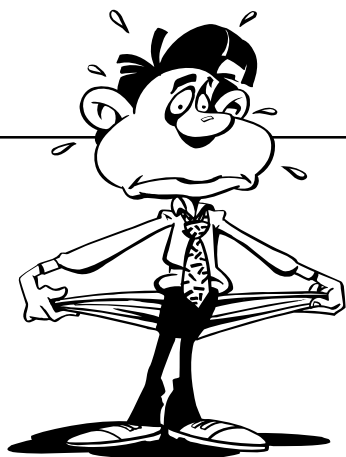
Som sidste år har langt de fleste af vores medlemmer betalt medlemskontingent, men der er stadig nogle enkelte der ikke har fornyet medlemsskabet.

Vi mister til stadighed medlemmer ved fusioner, sammenlægninger m.m. Derfor er det meget afgørende for os at fastholde de medlemmer vi har, og selvfølgelig helst udbygge medlemsskaren, ikke alene af økonomiske årsager, men også for at fastholde vores kontaktnet.

Som du kan læse andetsteds i bladet vil vi i 2010 udbygge vores aktiviteter ved at tilbyde vores medlemmer en tur til København med besøg på Arbejdermuseet, så alene af den årsag er det en god ide at fastholde medlemsskabet.

Hvis du har modtaget nærværende blad i en kuvert, skjuler der sig også et nyt indbetalingskort i kuverten. Vi håber du snarest vil få det honoreret.

Venlig hilsen
Jørn Jensen
Kasserer

~~afs. ASRA
Ålykkevej 3.
7400 Herning~~

Formand:

Andreas Iversen - mail: andreasiversen@dlgtele.dk
Falkevej 5, 6880 Tarm

Næstformand:

Hans K. Agerup - mail: chrisjensen@privat.dk
Sønderagervej 26. st. 7400 Herning

Kasserer:

Jørn Jensen - mail: jens1@webspeed.dk
Rugvænget 67. 7400 Herning

Sekretær:

Elin Kragelund - mail: elinkragelund@privat.dk
Finlandsgade 28. 7430 Ikast

Bestyrelsesmedlemmer:

Bent Søndergaard - 97 14 10 55 -
Nybovej 9. 7400 Herning

Leo Skaaning - mail: leo.skaaning@gmail.com
Straussvej 4. 7400 Herning

Inge Marie Jensen - mail: ingemariej@msn.com
Stabyvej 39. Staby - 6990 Ulfborg